

30 Οκτωβρίου 2016

Ευθανασία: η Εκκλησία τη δέχεται μόνο από τον Θεό!

Επιστήμες / Επιστήμη & Θρησκεία

Άγγελος Αλεκόπουλος

Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος και αυτόνομος και μπορεί να αποφασίζει για όλα τα θέματα που το αφορούν στη ζωή του, ακόμη δε να αποφασίζει και για τον θάνατό του. Κατά την Εκκλησία ο άνθρωπος είναι η εικόνα του Θεού, ναι μεν αυτόνομος, αλλά μόνο σε σχέση με τον συνάνθρωπό του. Η ελευθερία του αφορά τις σχέσεις του στην κοινωνία. Η Εκκλησία την ευθανασία τη δέχεται από τον Θεό και όχι από τον ίδιο τον άνθρωπο.

«Η ζωή μας αποτελεί υπέρτατο δώρο Θεού, η αρχή και το τέλος του οποίου βρίσκονται στα χέρια Του και μόνον «εν χειρί Θεού πνεύμα παντός ανθρώπου» (Ιωβ ιβ´10). Αποτελεί το χώρο μέσα στον οποίο βρίσκει την έκφραση του το αυτεξούσιο, συναντάται η χάρις του Θεού με την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου και επιτελείται η σωτηρία του. Κάθε προσπάθεια να προσδιορίζονται τα όρια της ζωής από την ανθρώπινη μόνον βούληση, σκέψη, ή ικανότητα απογυμνώνει τη ζωή από την ιερότητα της» . [\[1\]](#)

Μέσα από το πρίσμα αυτό και όσον αφορά στο θέμα των μεταμοσχεύσεων η αντίθεση της Εκκλησίας αρχίζει από την στιγμή που παραθεωρείται η ελευθερία του ανθρώπου και περιφρονείται η ιερότητα του. Τίποτα δεν δικαιολογεί τον εξαναγκασμό του ανθρώπου να προσφέρει ιστούς ή όργανα του σώματος του πριν ή μετά τον θάνατο του. Τίποτα δεν βεβαιώνει την «εικαζόμενη συναίνεση» του για προσφορά ιστών ή οργάνων του σώματος του, ή πολύ περισσότερο την προεξόφληση της συγκαταθέσεως του όταν δεν υπάρχει διατυπωμένη αντίθετη

επιθυμία του.^[2] Η Εκκλησία πρέπει να σεβαστεί τις επιθυμίες των πιστών, να ευλογήσει εκείνους που θέλουν να γίνουν δωρητές οργάνων αλλά και να κατανοήσει τους ενδοιασμούς και τις επιφυλάξεις όσων έχουν αντίθετη άποψη. Οι αποφάσεις του είδους αυτού συνιστούν εντελώς προσωπικά ζητήματα. Βασικό κριτήριο των ενεργειών της Εκκλησίας είναι πρωτίστως η σωτηρία της ψυχής, κάθε τι το οποίο βλάπτει την ψυχή και προσβάλλει τις πνευματικές αξίες απορρίπτεται. Η Εκκλησία σέβεται την ελεύθερη και αβίαστη προσφορά του δότη, για την Εκκλησία, δωρεά οργάνου χωρίς την συνειδητή συναίνεση του δότη αποτελεί δωρεά χωρίς πνευματικό αντίκρισμα .^[3]

Οι θέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος και για το θέμα της λήψης αποφάσεων για την ευθανασία και την διακοπή της τεχνικής υποστηρικτικής λειτουργίας, είναι σαφείς και βασίζονται στο μέγεθος της αξίας του ανθρώπου, στη δύναμη του Χριστιανού κατά την διάρκεια της ασθένειας, στην υπέρβαση του θανάτου και στη διαδικασίας εξόδου της ψυχής. Έτσι χρέος των Χριστιανών είναι να αντιμετωπίζουν τις ασθένειες με καρτερικότητα και με την αναμονή της αιωνιότητας και την προσδοκία της Ανάστασης, έτσι ώστε ο θάνατος να είναι γαλήνιος και ειρηνικός. Για τον Χριστιανισμό ή αρρώστια, ο πόνος και ο θάνατος τοποθετούνται μέσα στην παγκοσμίων διαστάσεων ιστορία της αμαρτίας, της συγγνώμης και της σωτηρίας . Επίκεντρο είναι ο άνθρωπος μέσα στον Παράδεισο : Ο Αδάμ και η Εύα.^[4]

Ο κάθε άνθρωπος αντλεί την αξία του όχι από τα ατομικά του συμφέροντα η δικαιώματα, άλλα από το ότι είναι πλασμένος «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού ». Κάθε παρέμβαση στη ζωή του είναι επιτρεπτή ενόσω δεν προσβάλλει αυτό το στοιχείο του.^[5]

[1] Ειδική Συνοδική Επιτροπή Βιοηθικής της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, «Βασικές προτάσεις επί του προβλήματος της ευθανασίας» στο Το Πρόβλημα της Ευθανασίας , Αθήνα 2003, εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας, σελ.:247-260

[2] Γ. Ι. Μαντζαρίδη, Χριστιανική Ηθική, τομ. ΙΙ, Θεσσαλονίκη, εκδόσεις Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 2010, σελ.:612

[3] π. Εμμανουήλ Αντωνακάκης ,Βιοηθική Ζητήματα Κλινικής Ηθικής, Οι θέσεις της Εκκλησίας σχετικά με το νομικό πλαίσιο, Αθήνα 2009, εκδόσεις Γρηγόρη, σελ.: 117-118

[4] H. Tristram Engelhardt, JR, Τα θεμέλια της Βιοηθικής Μια Χριστιανική θεώρηση, Αθήνα 2007, εκδόσεις Αρμός , σελ.:377

[5] [Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικής Νικόλαος Χατζηνικολάου](#) , «Εξαντλητικές παρεμβάσεις στην Μ.Ε.Θ, Παράταση ζωής ή παρεμπόδιση Θανάτου - Ηθικοί προβληματισμοί», στο διαδικτυακό τόπο: [http://www.bioethics.org.gr/ Paratasizois% 20 parempodisithnatou.pdf](http://www.bioethics.org.gr/Paratasizois%20parempodisithnatou.pdf), ανακτήθηκε 15/06/2015

Παρατήρηση: το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα της Διπλωματικής Εργασίας “Βιοηθικά προβλήματα στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας” που εκπόνησε ο κ. Άγγελος Αλεκόπουλος, στο πλαίσιο του προγράμματος “Σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογία” της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ), με επιβλέποντα καθηγητή τον κ. Νικόλαο Κόιο και την οποία η Πεμπτουσία δημοσιεύει με τη μορφή σειράς άρθρων.

[Δείτε το προηγούμενο άρθρο της σειράς κάνοντας κλικ **εδώ**](#)

<http://bit.ly/2eRNzmE>